

ಕಲೆಯ ಬೆಲೆ

■ ನರಸಿಂಹಾರೇಣಿ
ಯಂಕಮೋಳ, ಸೇಡಂ

ಒಹ್ಯಾದತ್ತ ಒಬ್ಬ ಚಿಕ್ಕಕಲಾವಿದ. ಅವನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಅರಳಿದ ಚಿತ್ರಗಳು ಅನ್ಯರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿದ್ದವು. ಬ್ರಹ್ಮದರೆ ತಾನಿನ್ನ ಸ್ವಂತ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಅವನ ಕಲೆಗೆ ಬೆಲೆ ಬಂದಿರಲ್ಲ. ಎಪ್ಪು ಸಾರಿ ಮಹಾರಾಜರನ್ನು ಭೇಟಿಯಾಗ ಬಯಸಿರು ಅವಕಾಶವೇ ಸ್ಥಿರಲ್ಲ. ಒಂದೆರಡು ಬಾರಿ ತಾನು ಬಿಡಿಸಿದ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ತನಗೆ ಅರಮನೆಯಲ್ಲಿ ಗೌತ್ಮಿಧ್ಯದವರ ಸಹಾಯದಿಂದ ಮಹಾರಾಜರ ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ಬೆಳುವಂತೆ ವಾಡಿದ. ಆದರೂ ಮಹಾರಾಜರ ಕಡೆಯಿಂದ ಯಾವ ಮೆಚ್ಚೆಗೆಯೂ, ಸಂದೇಶವೂ ಬರಲಿಲ್ಲ. ತಾನಿನ್ನ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಕಲೆಗೆ ಪ್ರಾಣಾಹಕ, ನೇರವು ಬರಲಿಲ್ಲ. ಹಾಗಾಗೆ ಇನ್ನು ಈ ರಾಜ್ಯ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗೋಣವೆಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿದ.

ಗಂಟು ಮೂಟೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಕುಟುಂಬ ಸಮೇತ ವ್ಯಕ್ತಿನ ಗಾಡಿಯಲ್ಲಿ ಹೋರಬಿ. ದಾರಿ ಮದ್ದೆ ಒಂದು ಕಡೆ ಬಂಡಿ ನಿತಿತು. ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಹಸಿವಾಗಿತ್ತು. ಅಲ್ಲೇ ಒಂದು ಮರದ ನೆರಳಿಲ್ಲ ಮುತ್ತಿ ಉಂಟಿದ್ದಾಗಿ ಹೋಗೋಣ ಎಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿದರು. ನೀರು ಶಾಲೀಯಾಗಿತ್ತು. ನೀರು ತರೋಣ ಎಂದು ಬ್ರಹ್ಮದತ್ತ ಗಾಡಿಯಿಂದ ಇಳಿದ. ಅವರಿಳಿದ ಜಾಗ ಭಿಕರ ಬರಗಾಲದಿದ್ದ ಒಳಲಿ ಹೋಗಿತ್ತು. ಅಲ್ಲಿನ ಯಾವೋಂದು ಮರವೂ ಹಸಿಗಾರಿರಲಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಹಸಿರು ಕಾಣುವ ಸಣ್ಣ ಗುಡಿಸಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ನೀರು ಕೇಳೋಣ ಅಂತ ಅಂದುಕೊಂಡ. ಹೋಗಿ ನೋಡಿದರೆ ಒಬ್ಬ ಮುದುಕ ಮಾತ್ರ ಇದ್ದ. ನೀರು ಇದೆಯಾ ತಾತ ಅಂತ ಕೇಳಿದ. ಅಲ್ಲೇ ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ಮಾಡಿಕೆಯನ್ನು ತಂದು ನೀರು ಸುರಿದ. ಅದ್ದಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ನೀರೂ ಮುಗಿದುಹೋಯಿತು. ತಾತ ನಿನಗೆ ಅಂದ. ನಾನು ಆಮೇಲೆ ತಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ ಎಂದ. ಈ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ನೀರು ಕಾಣ್ಣಲ್ಪಟ್ಟಾ ತಾತ ಅಂದ. ಇಲ್ಲಿಂದ ಮೂರು ಮೈ ಹೋಗ್ಗೇ ಮಗಾ, ಬಹಳ ತೊಂದರೆ ಇದೆ ಏನು ಮಾಡೋದು ಅಂದ.

ಈ ಪ್ರದೇಶ ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೆದ ಹೋಗಬೇಕಿತ್ತು ಮತ್ತೆ ಅಂತ ಬ್ರಹ್ಮದತ್ತ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳಿದ. ಹಾಗೆ ಅಂದುಕೊಂಡೆ ಉಳಿದವರು ಹಾಗೆಯೇ ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ. ನಾನೆಲ್ಲಬ್ಬನೇ ಇಲ್ಲೇ ಉಳಿದ್ದಾನೆ. ವಲಸೆ ಹೋದ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಎಪ್ಪು ದಿನ ಇದ್ದರೂ ಅದು ನಮ್ಮ ಜಾಗವಲ್ಲ. ನಾವು ಹಟ್ಟಿ ಬೇಕಿದೆ ಈ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೆದೆ ಹೋಗಲು ಮನಸ್ಯಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇನ್ನು ಬರಗಾಲದ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಬಂದರೆ, ‘ಹುಟ್ಟಿಸಿದೆವರು ಹುಲ್ಲು ಮೇಲಿನುವದಿಲ್ಲ’

ಹೋಗೋ ಕಾಲಕಳಿಯುತ್ತೇನೆ. ಎಪ್ಪೇ ತೊಂದರೆಗಳು ಬಂದರೂ ನಮ್ಮ ಜಿವನದ ಮೇಲೆ ನಂಬಿಕೆ ಕೆಳೆದುಕೊಳ್ಳಬಾರದು ಎಂದು ಹೇಳಿದ. ಬ್ರಹ್ಮದತ್ತನಿಗೆ ಆ ತಾತ ತನ್ನ ಸಮಸ್ಯೆಗೂ ಪರಿಹಾರ ನೀಡಬಹುದು, ಎಂದು ತನ್ನ ಸಮಸ್ಯೆ ವಿವರಿಸಿದ.

ಯಾವ ರೀತಿಯ ಚಿತ್ರಕಲೆ ಬಿಡಿಸಿ ಮಹಾರಾಜರ ಗಮನಕ್ಕೆ ತಂದೆ ಅಂತ ಕೇಳಿದ ತಾತ. ಅವರ ರಾಜ್ಯವೇಭವ, ರಾಜ್ಯದ ಶಿಲ್ಪಕಲೆಗಳ, ಅರಮನೆಗಳ ವರ್ಣಚಿತ್ರಗಳ ಚಿತ್ರಗಳು ಅಂತ ಹೇಳಿದ. ಸದಾ ವೈಭವದಲ್ಲಿ ಇರುವ ಆ ಮಹಾರಾಜಿಗೆ ಇವೆಲ್ಲಾ ದಿನಾಲೂ ಕಂಡು ಬರುವ ಚಿತ್ರಗಳೇ ಆ ರಾಜನು ನೋಡೆದ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯ ಸಮಸ್ಯೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಚಿತ್ರಿಸಿದ್ದು. ಪ್ರಜೆಗಳ ಕಷ್ಟಗಳ ಬಗ್ಗೆ ತೀಳಿನು. ನಿನ್ನ ಚಿತ್ರಗಳ ಮೂಲಕ ಆ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಗೆ ಪರಿಹಾರ ಮಾಡಿಸು ಎಂದು ಹೇಳಿದ. ಬ್ರಹ್ಮದತ್ತನಿಗೆ ತಾತ ಹೇಳಿದ ವಿಷಯ ಸರಿ ಎನಿಸಿತು. ತನ್ನ ಎರಡು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರ ಕಿಷ್ಕವು. ಒಂದು ತಾನು ಹಟ್ಟಿ ಬೇಕಿದ ಉಂಟಾನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುವುದು ಹೇಗೆ ಎಂದು. ಇನ್ನೊಂದು ತನ್ನ ಕಲೆಗೆ ಬೆಲೆ ಬಂದಿಲ್ಲವೆಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ.

ತಾನು	ಹಟ್ಟಿದ	ಉರಿಗೆ
ಮರಳಿದ.	ಪ್ರಜೆಗಳ ಕವ್ಯ ತಿಳಿಸುವ	
ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ಬಿಡಿಸಿ.	ಮಹಾರಾಜರ	
ಸಮುದ್ರಿದಲ್ಲಿ	ಪ್ರದೇಶಿಸಿದ.	
ತಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿನ ಸಮಸ್ಯೆಗಳೇ	ತಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿನ ಸಮಸ್ಯೆಗಳೇ	
ಮಹಾರಾಜರೂ	ಸ್ವಂದಿಸಿದರು.	
ಬರಗಾಲ ಹೀಡಿತ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಗೆ		
ನೆರವು ನೀಡಿ.	ನೆರವು ನೀಡಿ.	
ಅಲ್ಲಿನ ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ ಸಕಲ		
ಸಾಕರ್ಯಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿದರು.		
ರಾಜ್ಯವು ಸುಭಕ್ಷ್ಯವಾಯಿತು.		
ಪ್ರಜೆಗಳ ಸಮಸ್ಯೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ತೀಳಿಸಿದ		
ಚಿತ್ರಕಲಾವಿದ ಬ್ರಹ್ಮದತ್ತನನ್ನು		
ಆಸ್ಥಾನ ಕಲಾವಿದನನ್ನಾಗಿ		
ಮಹಾರಾಜರು ನೇಮಿಸಿಕೊಂಡರು.		

